

Jövedelemadók és Járulékok Főosztály

Ikt. sz.: NGM/3983/ /2017.

TÁJÉKOZTATÓ

a helyi iparüzési adóból levonható útdíjról az első- és másodfokú adóhatóságok részére

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból levonható az adózó által ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, a belföldön és külföldön autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő használati díjnak (a továbbiakban együtt: útdíj) a 7,5%-a. Útdíj alatt egyfelől a belföldi és a külföldi autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetett e-útdíj, másfelől a belföldi autópályák, autóutak és főutak használatának díjáról szóló 36/2007. (III. 26.) GKM rendelet szerinti átalány jellegű („tíznapos, havi, éves, illetve megyei matrica”) díj értendő.

Hivatkozott jogszabályhely értelmében az adóévben költségként, ráfordításként elszámolt útdíj 7,5%-a az adóévi (vállalkozási szinten számított) adóból vonható le, mégpedig az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig történő adómegállapítás és bevallás keretében ún. adócsökkentő tételként.

A Htv. 41. § (5) bekezdése alapján az adóévi iparüzési adóelőleg összege megegyezik az előző adóévi adó összegével, ami pedig magában foglalja az előző adóévben költségként elszámolt útdíj 7,5%-ának adócsökkentő hatását is. Ez azt is jelenti, hogy az adóévben kezdődő előlegfizetési időszakra jutó adóelőleg összegének – az adózó által önadózás útján, illetőleg esetleges adóhatósági ellenőrzés (egyes adókötelezettségek ellenőrzése) eredményeként való – megállapítása során a fizetendő adóelőleg összegét nem kell (nem lehet) korrigálni (növelni vagy csökkenteni) az adóévet megelőző évi útdíj 7,5%-ának összegével.

Amennyiben az adózó a folyó adóévben – az előző adóév azonos időszakához képest – magasabb összegben fizet útdíjat (mert például több gépjárművet üzemeltet, hosszabb útdíj-köteles közúthálózatot vesz igénybe), akkor a „többlet-útdíj” 7,5 %-ának levonását adóelőleg-mérséklés címén – figyelemmel az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 42. § (2) bekezdésére – az önkormányzati adóhatóságtól kérheti. Az adóelőleg adóhatóság általi mérsékléséhez az adózónak számításokkal, esetleg bizonylatokkal igazolnia kell, hogy az előző adóév azonos időszakához képest magasabb összegben fizet útdíjat.

Az előlegmérséklésre irányuló kérelem eredményeként a folyó adóév márciusi, illetve szeptemberi esedékességű adóelőleg fizetésekor a „többletként fizetett útdíj” 7,5 %-a adócsökkentő tényezőként jelentkezhet. Ha az adóévről benyújtott adóbevallás alapján a korábbi adóelőleg-mérséklés megalapozatlannak bizonyul, akkor ennek

jogkövetkezményeként az adózó az Art. 172. § (13) bekezdése szerinti mulasztási bírságot fizet.

A Htv. 41. § (7) bekezdése szerint, ha jogszabályi (Htv., adórendelet) változás következtében a tárgyévtől az adó alapja, az adó mértéke, az adóelőny terjedelme – az előző évi szabályozáshoz képest – módosul, akkor a megváltozott adóalap, adómérték, adóelőny hatásaként az adóévre fizetendő (előlegfizetési időszakra jutó) adóelőleg összege – az adómegállapítás során – csökken vagy növekszik. Fontos ugyanakkor hangsúlyozni, hogy a Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontján alapuló adólevonási jog nem adókedvezményi, s nem adómentességi (a továbbiakban: adóelőny) tényállás, akkor sem, ha az adóelőny érvényesítésével azonos eredményre vezet is. Mindebből következően az előleg-fizetési időszak adóelőlegei megállapításánál a Htv. 41. § (7) bekezdés alkalmazásának nincs helye.

Budapest, 2017. február 9.

Szatmári László
főosztályvezető